

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/52/2022
Identifikačné číslo spisu: 1021202068
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1021202068.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: SYNOT TIP, a. s., so sídlom Továrenská štvrť 1467/24, 059 51 Poprad - Matejovce, IČO: 36 472 565, právne zastúpený: Advokátska kancelária Benkóczki, Baláž - advokáti, s. r. o., so sídlom Ul. 29. augusta 36A, 811 09 Bratislava, IČO: 35 917 148, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, so sídlom Križkova 949/9, 811 04 Bratislava, IČO: 52 265 021, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. URHH/001544/2021-160, 053574/2021 zo dňa 26. 10. 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/350/2021-50 zo dňa 7. júla 2022, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/350/2021-50 zo dňa 07. júla 2022 z a m i e t a.

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 6S/350/2021 - 50 zo dňa 7. júla 2022 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „správny súd“) odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zrušenia oznámenia č. URHH/001544/2021-160, 053574/2021 zo dňa 26. 10. 2021 (ďalej len „napadnuté oznámenie“), ktorým bol žalobca vyzvaný na vyrovnanie všetkých záväzkov voči štátnemu rozpočtu za rok 2021 a zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Súčasne správny súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania a vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 28,30 eur.

2. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia správny súd konštatoval, že v správnom súdnictve platí princíp, že predmetom súdneho prieskumu zákonnosti je až konečné rozhodnutie alebo opatrenie správneho orgánu. Čiastkové rozhodnutia predbežnej povahy, podkladové rozhodnutia alebo opatrenia sa preskúmajú až v spojení s konečným rozhodnutím, pretože sami o sebe nespôsobujú ujmu na právach v zmysle § 7 písm. e) SSP. Správny súd dospel k záveru, že žalobca podal žalobu proti opatreniu predbežnej povahy, ktoré dosiaľ nezasiahlo do jeho subjektívnych práv. Opatrením, ktorého preskúmania sa žalobca domáha v tomto konaní, žalovaný neuložil žalobcovi žiadne konkrétne

povinnosti, ale iba upozornil žalobcu na to, ktoré konkrétne zákonné povinnosti, vyplývajúce z jeho podnikateľskej činnosti si má splniť a oznamuje, aký postup žalovaného bude v prípade nesplnenia odvodovej povinnosti za rok 2021 po 01. 01. 2022. Napadnutým opatrením žalovaný autoritatívne nevyzval žalobcu na zaplatenie všetkých jeho finančných povinností (odvodov, úrokov, pokút), tak ako to tvrdí žalobca, ale len mu oznámil, dokedy je potrebné takúto platbu vykonať, aby žalovaný mohol spracovať platbu, a súčasne mu oznámil prípadný následný postup, ak by záväzky neboli včas vyrovnané.

3. Správny súd ďalej konštatoval, že k porušeniu žalobcových subjektívnych práv by mohlo dôjsť až postupom žalovaného podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách (ďalej len „zákon o hazardných hrách“) alebo vydaním rozhodnutia o odňatí licencie, kedy žalovaný môže zasiahnuť do práva žalobcu na podnikanie a do práva vlastníť majetok. Žalobou napadnuté oznámenie však nemôže spôsobiť žalobcovi ujmu na subjektívnych právach.

4. Ďalej správny súd uviedol, že žalobca navrhol, aby správny súd v súlade s § 100 ods.1 písm. b) SSP prerušil súdne konanie a podal podnet na konanie o súlade právnych predpisov, a to najmä súlad § 70 až § 73 zákona o hazardných hrách s ustanovením článku 59 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa názoru správneho súdu vzhľadom na to, že žalobu odmietol ako neprípustnú, pričom pre rozhodovanie nevykonával žiadne hmotnoprávne posúdenie veci ani nepodával výklad právnych noriem aplikujúcich na skutkový stav zistený v administratívnom konaní, nie sú dané legitímne a ani logické dôvody na prerušenie konania, a preto procesný návrh žalobcu na prerušenie konania tak zamietol. V danej súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorou odôvodňoval správnosť svojho rozhodnutia o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania.

5. Súčasne správny súd s poukazom na meritórne rozhodnutie o podanej žalobe odmietnutím, nepovažoval za dôvodné rozhodovať o procesnom návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žaloby.

6. Z dôvodov, že žalobou napadnuté oznámenie v zmysle § 7 písm. e) SSP nepodlieha súdному preskúmaniu, a podaná žaloba je preto neprípustná, správny súd ju odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP.

7. Proti uvedenému uzneseniu správneho súdu v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“). Dôvodil, že správny súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1, písm. g) SSP. Sťažovateľ vytýkal správne súdu, že nesprávne označil napadnuté oznámenie ako rozhodnutie predbežnej povahy, ktoré nezasiahlo do jeho subjektívnych práv. Namietal, že správny súd sa zaoberal správnu žalobou len povrchno a ani nezistil, čo je podstatou žalobných bodov a skutočností, ktoré sťažovateľ namietal. Tvrdil, že správny súd sa obmedzil na preskúmanie žaloby len v rozsahu a v časti, ku ktorej sa vyjadroval žalovaný, a to časti týkajúcej sa výzvy žalovaného na úhradu odvodu z hazardnej hry do 15. 12. 2021, namiesto do 31. 12. 2021. Sťažovateľ ďalej namietal, že správny súd odignoroval a ponechal bez povšimnutia a následne aj posúdenia časť žaloby spočívajúcej v námietke sťažovateľa proti žalovaným uloženým povinnostiam o navýšenie finančnej zábezpeky sťažovateľom na úroveň výšky 50 % predpokladaných celoročných odvodov sťažovateľa z prevádzkovania hazardných hier v roku 2021, a preto sa nemožno stotožniť so záverom správneho súdu, podľa ktorého napadnutým oznámením žalovaný neuložil žalobcovi konkrétne nové povinnosti, ktoré mu už nevyplývali zo zákona.

8. Sťažovateľ argumentoval, že napadnuté oznámenie sa skladá z dvoch samostatných častí, a to žiadosti na zaplatenie všetkých finančných povinností sťažovateľa (odvody, úroky, pokuty) najneskôr do 15. 12. 2021, ktorú však treba vnímať ako výzvu v kontexte predchádzajúcej výzvy žalovaného zo dňa 25. 10. 2021 a autoritatívnej výzvy žalovaného na zvýšenie finančnej zábezpeky sťažovateľom na úroveň výšky 50 % predpokladaných celoročných odvodov sťažovateľa z prevádzkovania hazardných hier v roku 2021. Sťažovateľ tak namietal, že správny súd zameral svoju pozornosť len na časť týkajúcu sa zaplatenia všetkých finančných povinností sťažovateľa, z ktorých súčasne namietal

nedostatočnú odôvodnenosť napadnutého uznesenia správnym súdom. V danej súvislosti poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky. Sťažovateľ nesúhlasil s konštatovaním správneho súdu, že napadnuté oznámenie nepodlieha súdnemu prieskumu, zdôrazniac, že práve naopak týmto napadnutým oznámením bol priamo dotknutý na právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach v zmysle § 3 ods. 1 písm. c) SSP. Sťažovateľ vyslovil názor, že napadnutým oznámením žalovaný autoritatívne ukladá konkrétnu povinnosť navýšenia finančnej zábezpeky, a teda nejedná sa o žiadnu žiadosť žalovaného na dobrovoľné splnenie povinnosti prevádzkovateľa, ale o uloženie povinnosti.

9. Sťažovateľ poukázal na to, že napadnuté oznámenie bolo rozporované aj na úrovni Asociácie zábavy a hier, ktoré ako záujmové združenie zastrešuje prevádzkovateľov hazardných hier, kde bolo prezentované, že sa jedná o opatrenie a postup žalovaného, ktorý má oporu v zákone, a že sa nejedná o dobrovoľné plnenie, ale o povinnosť každého prevádzkovateľa. Ďalej sťažovateľ vyslovil názor, že žalovaný nemá zákonné oprávnenie na navýšenie finančnej zábezpeky, ktorá je striktné stanovená zákonom o hazardných hrách. Ak žalovaný pristúpil k zvýšeniu finančnej zábezpeky žalobcu, dopustil sa excesného konania vybočujúceho z rozsahu svojich zákonných aj ústavných oprávnení a povinností.

10. Ďalej sťažovateľ v značnej časti kasačnej sťažnosti argumentoval vo vzťahu k napadnutému oznámeniu a jeho dôvodov, svedčiacich tomu, že takýto typ individuálneho aktu správneho orgánu je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu správneho súdu. Na podporu svojich argumentov poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a európske pramene práva. Súčasne vyslovil nesúhlas s tým, že správny súd neprerušil konanie z dôvodu konania o súlade právnych predpisov s Ústavou Slovenskej republiky.

11. Záverom sťažovateľ navrhol kasačnému súdu, aby zrušil napadnuté uznesenie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Žalovaný využil svoje právo a na základe výzvy správneho súdu, sa ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa vyjadril písomným podaním zo dňa 07. 09. 2022. V úvode vyjadrenia poukázal na problematiku ohľadom odvodov za roky 2020 a 2021 v súvislosti protipandemickými opatreniami, ktoré sa dotkli prevádzkovateľov hazardných hier. Upriamil pozornosť na to, že napadnutým oznámením žalovaný v súlade so svojimi povinnosťami - zabezpečenie riadneho výkonu správy odvodov a príspevkov - identifikoval výrazný nesúlad medzi výškou ročných odvodov niektorých prevádzkovateľov hazardných hier a výškou finančnej zábezpeky podľa § 69 zákona o hazardných hrách, ktorej úlohou je vyrovnanie riadne a včas neuhradených finančných povinností jednotlivých prevádzkovateľov hazardných hier, vrátane riadne a včas neuhradených odvodov a príspevkov. Tvrdil, že napadnutým oznámením - výzvou, malo dôjsť k doplneniu finančnej zábezpeky do výšky 50 % predpokladaných ročných odvodov jednotlivými prevádzkovateľmi a jeho úlohou bolo odstrániť disproporciu medzi ročnou odvodovou povinnosťou a výškou finančnej zábezpeky. Ďalej uviedol, že výzvou sledoval len naplnenie zákonných povinností - riadne a včasné odvedenie príslušných odvodov do štátneho rozpočtu - preto vyzýval jednotlivých prevádzkovateľov hazardných hier na dobrovoľné navýšenie finančnej zábezpeky, a to vzhľadom k tomu, že výška finančnej zábezpeky je v zmysle § 69 zákona o hazardných hrách určená ako minimálna výška finančnej zábezpeky, čo logicky znamená, že je možné jej navýšenie zo strany prevádzkovateľa.

13. Žalovaný tiež tvrdil, že uvedenú výzvu (napadnuté oznámenie) nie je možné chápať ako opatrenie alebo rozhodnutie orgánu verejnej správy, ale len ako bežnú korešpondenciu medzi orgánom verejnej správy a regulovaným subjektom, v rámci ktorej orgán verejnej správy plniac svoje zákonné povinnosti vyzýva regulovaný subjekt na zvýšenie svojej finančnej zábezpeky na dobrovoľnom základe. Trval na tom, že napadnuté oznámenie nie je koncipované ako rozhodnutie alebo opatrenie a neobsahuje ani možnosti žalovaného na „silové presadenie svojho návrhu“. Záverom doplnil, že uvedené napadnuté oznámenie nijakým spôsobom nepoškodilo, ani neohrozilo záujmy prevádzkovateľov a v nijakom prípade nezasiahla do ich zákonných práv.

14. Záverom žalovaný tiež doplnil, že k podaniu tohto vyjadrenia ku kasačnej sťažnosti, neviduje ani jeden prípad navýšenia zloženej finančnej zábezpeky zo strany prevádzkovateľov hazardných hier, ku ktorému by došlo na základe napadnutého oznámenia, čo žalovaný v plnej miere akceptuje ako rozhodnutie jednotlivých regulovaných subjektov.

15. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

16. Z obsahu súdneho spisu mal kasačný súd preukázané nasledovné skutočnosti. Sťažovateľ sa podanou správnu žalobou domáhal súdneho prieskumu oznámenia žalovaného č. URHH/001544/2021-160, 053574/2021 zo dňa 26. 10. 2021 (ďalej len „oznámenie žalovaného“), ktorým bol sťažovateľ a ďalší prevádzkovatelia hazardných hier vyzvaní na zaplatenie všetkých záväzkov voči štátnemu rozpočtu (odvodov, úrokov, pokút) najneskôr do 15. 12. 2021 a s ďalším odložením lehôt žalovaný nepočítal. V oznámení žalovaného bolo ďalej uvedené, že na úhradu dlhov prevádzkovateľov hazardných hier po 01. 01. 2022 sa použije postup podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona o hazardných hrách. Nezaplatené odvody, príspevky a nedoplatky ku dňu 31. 12. 2021 budú uhradené z finančnej zábezpeky. V prípade, ak prevádzkovateľ hazardných hier nedoplatí finančnú zábezpeku, k čomu ho žalovaný vyzve, pozastaví žalovaný prevádzkovanie hazardnej hry a následne začne konanie o odňatie licencie. Oznámenie žalovaného bolo adresované prevádzkovateľom hazardných hier podľa rozdeľovníka, ktorý nebol síce prílohou uvedeného oznámenia žalovaného, ale možno z toho vyvodit', že žalovaný zasielal toto oznámenie žalovaného viacerým subjektom - právnickým osobám. V predmetnom oznámení žalovaný informoval prevádzkovateľov hazardných hier, že „v dôsledku pandémie bol vládou Slovenskej republiky prijatý zákon č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v znení zákona č. 156/2020 Z. z., ktorým sa v minulom roku pomohlo podnikateľom v sektore hazardných hier odkladom splátok odvodov a to tak, že 1. splátka odvodov, ktorá mala byť uhradená do 30. apríla 2020, mala povolený odklad úhrady do 30. septembra 2020 a druhá splátka odvodov, ktorá mala byť uhradená do 31. augusta 2020 mala povolený odklad úhrady do 31. 12. 2020“. Rovnako v roku 2021 vláda prijala zákon č. 115/2021 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil zákon č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v znení neskorších predpisov, a aj v roku 2021 bol umožnený odklad splátky odvodu hazardných hier. Žalovaný tak uvedeným oznámením upozornil prevádzkovateľov hazardných hier, že touto zákonnou úpravou nastal nesúlad medzi výškou odvodov (ktorej bola odložená splatnosť) a výškou finančnej zábezpeky. Žalovaný poznamenal, že výška odvodov „výrazne prevyšuje výšku finančnej zábezpeky z dôvodu odkladu splátok odvodov a/alebo iným zmenám“, ktoré u prevádzkovateľov hazardných hier nastali. Z toho dôvodu „požiadal“ o úhradu všetkých povinností jednotlivých prevádzkovateľov hazardných hier najneskôr do 15. 12. 2021, aby tak žalovaný stihol platby zaúčtovať do konca roka 2021. V prípade, ak by prevádzkovateľ hazardných hier nevyrovnal všetky neuhradené povinnosti, žalovaný použije finančnú zábezpeku podľa § 67 ods. 5 písm. f) zákona o hazardných hrách. Zároveň vyzval prevádzkovateľov hazardných hier z dôvodu zmien počtu zariadení a s tým súvisiacich zmien výšky odvodov na zvýšenie finančnej zábezpeky na úroveň 50 % predpokladaných celoročných odvodov z prevádzkovania hazardných hier v roku 2021 v súlade s § 67 ods. 2 zákona o hazardných hrách, ktorý definuje výšku finančnej zábezpeky ako sumu minimálnu. Žalobca voči zaslanému oznámeniu podal žalobu a žiadal, aby správny súd zrušil oznámenie žalovaného z dôvodu jeho nezákonnosti a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

17. Podľa § 7 písm. e) SSP správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

18. Podľa § 438 ods. 1 SSP, kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

19. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

20. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

21. V citovanej právnej úprave ustanovenej v § 7 písm. e/ SPP zákonodarca stanoví, že, správne súdy nepreskúmavajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Rozhodnutia alebo opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej a poriadkovej povahy predstavujú len samotný procesný postup orgánu verejnej moci v správnom konaní s tým, že prípadné pochybenie alebo vady v tomto konaní sa môžu, ale i nemusia preniesť do zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia vydaného v správnom konaní vo veci samej alebo toho rozhodnutia, resp. opatrenia, ktorým sa správne konanie končí. V preskúvanom prípade predmetné oznámenie žalovaného nie je konečným rozhodnutím vo veci samej, pretože týmto oznámením nebolo vo veci samej meritorne rozhodnuté o právach a povinnostiach žalobcu. Vychádzajúc z generálnej klauzuly, že v zásade súdnemu prieskumu zákonnosti rozhodnutí verejnej správy podliehajú všetky ich rozhodnutia a rovnako aj zo samotného znenia § 7 písm. e) SSP vyplýva, že zo súdneho prieskumu sú vylúčené len také rozhodnutia, u ktorých je vylúčená akákoľvek možnosť zasiahnutia do subjektívnych práv účastníka konania. Zákonodarca v právnej norme § 2 ods. 1, 2 SSP zakotvuje, že v správnom súdnictve správne súdy poskytujú ochranu právam a právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy, ktorej ochrany sa môže domáhať každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, za podmienok ustanovených týmto zákonom (Správnym súdnym poriadkom). V právnej úprave § 177 ods. 1 SSP zákonodarca ustanovuje, že žalobca sa môže správnou žalobou domáhať ochrany svojho subjektívneho práva. Z uvedenej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že účelom správneho súdneho poriadku zákonodarcom sledovaným je zabezpečiť ochranu subjektívnych práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb, do ktorých podľa tvrdenia žalobcu bolo zasiahnuté nezákonným rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy. Ukrátenie musí byť v žalobe nielen tvrdené, avšak musí byť aspoň potenciálne možné. Úlohou správneho súdu pri skúmaní podmienok konania uvedených v § 98 ods. 1 písm. g) SSP je posúdiť, či takéto subjektívne právo žalobcovi vôbec môže patriť a či napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy je vôbec spôsobilé žalobcu na jeho subjektívnom práve ukrátiť. Ak je zrejmé, že žalobcom tvrdené subjektívne právo nemôže existovať, nemôže doň byť zasiahnuté, a správna žaloba podaná na jeho ochranu tak nemôže byť prípustná (napr. uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9 Sžsk 103/2020 alebo 7 Ssk 7/2021).

22. Kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že konanie v správnom súdnictve je založené na dispozičnej zásade, v zmysle ktorej konanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je možné začať len na základe žaloby, a súčasne je na samom žalobcovi, aby určil predmet súdneho prieskumu. To však neznamená, že žalobca môže označiť akékoľvek rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy a správny súd musí takto označené rozhodnutie alebo opatrenie podrobiť súdnemu prieskumu. Zákonodarca v ustanovení § 7 SSP upravuje, ktoré rozhodnutia a opatrenia orgánov verejnej moci sú vylúčené zo súdneho prieskumu. Z pohľadu aplikácie ustanovenia § 7 písm. e) SSP na prejednávanú vec je nutné zamerať pozornosť na posúdenie kumulatívneho splnenia dvoch tam ustanovených podmienok. Ide o otázky, či správnou žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného je rozhodnutím predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy a súčasne, či rozhodnutie žalovaného mohlo mať za následok ujmu na právach a povinnostiach alebo subjektívnych právach sťažovateľa.

23. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy je teda vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, povinností, resp. slobôd alebo oprávnených záujmov subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu preto podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia, za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú.

24. Správny súd konštatoval, že napadnuté oznámenie žalovaného je svojou predbežnou povahou vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 7 písm. e) SSP. S argumentáciou správneho súdu sa kasačný súd stotožňuje. K uvedenému dopĺňa. Tieto typy rozhodnutí a opatrení v podstate predstavujú len samotný procesný postup orgánu verejnej správy v správnom konaní s tým, že prípadné pochybenie alebo vady v tomto konaní sa môžu alebo nemusia preniesť do zákonnosti rozhodnutia alebo opatrenia vydaného v správnom konaní vo veci samej alebo rozhodnutia, resp. opatrenia, ktorým sa správne konanie končí.

25. Sťažovateľ označil za predmet súdneho prieskumu oznámenie žalovaného, ktoré samo o sebe ešte nemohlo spôsobiť zásah, resp. ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Namietaná sťažovateľova ujma na subjektívnych právach - vo forme zaslaného oznámenia žalovaného, samo o sebe nemá za následok založenie, zmenu, zrušenie alebo deklaráciu práv, právom chránených záujmov alebo povinností sťažovateľa a ani sa ich priamo nedotýka. Oznámenie žalovaného je vo svojej podstate len opatrením predbežnej povahy, ktoré nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach sťažovateľa, pretože právne postavenie sťažovateľa sa v jeho dôsledku nemení (napr. žalovaný neodňal licenciu sťažovateľovi a pod.). Nemožno prisvedčiť ani argumentácii žalobcu, že ide o autoritatívnu výzvu žalovaného (oznámenie žalovaného), pretože v danom prípade ani nejde o konečné rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé založiť, zmeniť alebo zrušiť oprávnenia a povinnosti sťažovateľa alebo by nimi boli jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté, tak ako už bolo vyššie konštatované.

26. Kasačný súd nesúhlasí ani s tvrdením sťažovateľa, že krajský súd pochybil tým, že sa v napadnutom uznesení nevyjadril k zvýšeniu výšky finančnej zábezpeky. K uvedenej námietke kasačný súd konštatuje. Predmetné oznámenie žalovaného predstavuje jeden celok, pričom nemožno hľadať pochybenie správneho súdu v tom, ak sa nevyjadril ku všetkým sťažovateľovým námietkam, týkajúcim sa predmetného oznámenia žalovaného, keďže podstatnou otázkou v danom prípade bolo posúdenie, či vôbec toto oznámenie žalovaného je možné podrobiť súdnemu prieskumu. Ako už bolo vyššie uvedené, oznámenie žalovaného predstavovalo sprostredkovanie informácie žalovaného vo vzťahu k prevádzkovateľom hazardnej hry týkajúcej sa ich zákonných povinností. Správny orgán v predmetnom oznámení nezaviazal jednotlivých prevádzkovateľov hazardnej hry povinnosťami, ktoré im už sami o sebe nevyplývali zo zákona. V konečnom dôsledku aj z vyjadrenia žalovaného ku kasačnej sťažnosti vyplynulo, že jednotliví prevádzkovatelia hazardnej hry napriek zaslanému oznámeniu žalovaného nenavýšili finančnú zábezpeku, a toto ich rozhodnutie rešpektoval.

27. V danej súvislosti kasačný súd upriamuje pozornosť tiež na to, že zo znenia právnej úpravy ustanovenej v § 67 ods. 1 zákona o hazardných hrách možno vyvodiť, že finančná zábezpeka slúži na vysporiadanie záväzkov prevádzkovateľov hazardných hier, ktorými sú odvod, úrok z omeškania, príspevok na financovanie žalovaného, právoplatne uložená pokuta a výplata výhier hráčom. Pričom zloženie finančnej zábezpeky prevádzkovateľom hazardných hier je priamo ustanovené v zákone o hazardných hrách. Zákonodarca v právnej norme § 67 ods. 2 druhá veta upravuje, že ak z akýchkoľvek dôvodov sa výška finančnej zábezpeky zníži pod minimálnu, výšku, ktorá je ustanovená zákonom o hazardných hrách, prevádzkovateľ hazardnej hry je povinný do 30 dní od jej zníženia doplniť. Uvedená povinnosť tak prevádzkovateľom hazardnej hry vyplýva priamo zo zákona. Kasačný súd súhlasí s tvrdením žalovaného, že zákonodarca v zákone o hazardných hrách upravuje výšku minimálnej finančnej zábezpeky, čo však automaticky neznamená, že žalovaný ju nemôže zvýšiť. V prípade, ak žalovaný identifikoval nesúlad medzi povinnou výškou odvodov a výškou finančnej

zábezpeky, informoval o povinnostiach vyplývajúcich zo zákona o hazardných hrách priamo prevádzkovateľov hazardnej hry za účelom dorovnania týchto záväzkov.

28. Vzhľadom k uvedenému vyššie správny súd rozhodol v súlade so zákonom, keď podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP odmietol žalobu sťažovateľa z dôvodu jej neprípustnosti. Vychádzajúc z vyššie uvedených právnych záverov najvyšší správny súd dôvody, žalobcom vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietal nezákonnosť rozhodnutia krajského súdu z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, vyhodnotil ako nedôvodné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Z uvedených dôvodov najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

29. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol podľa § 167 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ bol v kasačnom konaní neúspešný, a preto mu nevzniklo právo na náhradu trov. Žalovaný síce v kasačnom konaní úspech mal, z ktorých dôvodov mu vzniklo právo na náhradu trov, avšak kasačný súd mu právo na náhradu trov tohto konania nepriznal, pretože nezistil výnimočné dôvody na jeho priznanie.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.